

Maandag

den 27 Julij.

De Acten van het Gouvernement en van de Geconstituëerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn officieel.

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden enz., aan deze Courant gericht, moeten franco of vrachtfrij toegezonden worden, onder het adres aan den Directeur der Koninklijke Courant, in den Haag.

Deze NA-COURANT wordt voor den gewonen Prijs eener ordinaire Courant uitgegeven.

FRANKRYK.

PARYS den 24 Julij.

NA het eindigen der Vredes-Conferentiën te Tilsitt, is de afgebrokene reeks der Leger-Bulletiën weder opgevat. Het eerste, welk ons Officieel Dagblad, na deze tusschenpoos, behelst, is uit Koningsbergen gedagteekend, en luidt als volgt:

ZEVEN-EN-TACHTIGSTE BULLETIN DER GROOTE ARMEE.

KONINGSBERGEN den 12 Julij 1807.

De Keizers van Frankryk en van Rusland, na twintig dagen vertoefd te hebben te Tilsitt, alwaar de beide Keizerlijke hultzen in dezelfde straat met verre van elkander stonden, hebben den 9, ten drie uren in den achtermiddag, met de afzand-blijken van vriendschap, afscheid van elkander genomen. Het Dagverhaal van het gaen tusschen hun gebeurd is, zal van een wesenlijk belang voor beide de Volken worden.

Na ten half vier het afscheids-bezoek ontvangen te hebben van den Koning van Pruisen, die naar Maastricht teruggekeerd is, verrok Keizer Napoleon naar Koningsbergen, alwaar hij den 10, ten vier uren des ochtends, is aangekomen.

Gister heeft hij de haven bezocht in eene boot, die door bootslieden van de Keizerlijke Garde bemaad was. Heden houdt Z. M. revue over het Corps van den Maarschalk Soult, en verrekt morgen ten twee uren des ochtends naar Dresden.

Het getal der in den Slag van Friedland gesneuvelde Rusken bedraagt 17,500; dat der gevangenen 40,000; 18,000 zijn door Koningsbergen getrokken, 7000 zijn ziek in de hospitalen achter gebleven; de overigen zijn naar Thorn en Warschau gevoerd. Er zijn bevelen gegeven, om hen zonder verwijl naar Rusland te doen terug zenden; 7000 zijn reeds weder te Koningsbergen gekomen, en zullen terug gegeven worden. Zij, die in Frankryk zijn, zullen tot provisonneele Regimenten gevormd worden. De Keizer heeft bevel gegeven, om hen te kleden en te wapenen.

De Ratificatiën van het Vredes-Traktaat tusschen Frankryk en Rusland waren des 9 te Tilsitt uitgewisseld; die van het Vredes-Traktaat tusschen Frankryk en Pruisen zijn zulks heden alhier geworden.

De Gevolmagtigden, met deze onderhandelingen belast, waren: namens Frankryk, de Heer Prins van Benevent; namens Rusland, de Prinsen Kurakin en Labzoff; en namens Pruisen, de Veldmaarschalk Graaf Kalkreuth en de Graaf van Goltz.

Na zulke gebeurtenissen kan men zich niet onthouden van te glimlachen, wanneer men hoort spreken van de groote Engelsche Expeditie, en van de nieuwe razernij, waar mede de Koning van Zweden bezielid is geworden. Overigens moet men opmerken, dat het Observatie-Lager van de Elbe en den Oder 70,000 man sterk was, buiten en behalve de groote Armee, en ook daar onder niet begrepen de Spaansche Divisiën, welke naar den Oder zijn. Engeland zou alzoo op de been hebben moeten brengen zijn gansche Leger, zijne Soldaten, Vrijwilligers en Fencibles, ten einde eene afwending van eenig aangelang te kunnen bewerken. Wanneer men in aanschouw neemt, dat hetzelfde, in zulke omstandigheden, 6000 man naar Egypten heeft gezonden, om aldaar door de Arabieren omgebracht te worden, en 7000 man naar de Spaansche West-Indiën, zoo kan men niet anders dan medelijden gevoelen, voor de buitensporige ijhaaligheid, waarmede dat Kabinet gepijnigd wordt.

De Vrede van Tilsitt maakt een einde aan de verrigtingen der Groote Armee; desniettegenstaande zullen alle de Pruisische Kusten en Havens voor de Engelschen gesloten blijven. Het is waarschijnlijk, dat de Continentale Blokkade geen tedele klank zal zijn.

De Vrede is in het Traktaat begrepen geworden. De Ontwenteling, welke op den 10 te Constantinopolen heeft plaats gehad, is eene Anti-Christelijke Ontwenteling, welke niets gemeens heeft met de Spaakunde van Europa. De Adjutant-Kommandant Guilleminot is naar Besarabiën vertrokken, alwaar hij den Groot Vizier gaat kennis geven van den Vrede, van de vrijheid, welke de Poete heeft om 'er deel aan te nemen, en van de voorwaarden, welke haar betreffen.

KONINGSBERGEN, den 13 Julij.

De Keizer heeft gister de revue gehouden over het 4 Leger-Corps. Toen Hoogstdezelve bij het 26 Regiment ligtte Infanterie genaderd was, werd Hem de Grenadier-Kapitein Rousfel aangeboden. Men had dien dapperen Krijgsman, welke, bij het gevecht van Hoff, krijgsgévangenen was gemaakt, aan de Pruisen overgeleverd. Hij bevond zich in een vortrek, alwaar een brutal Officier allerlei Schimp-woorden, tegen den Keizer, uitbraakte. In het begin duldde Rousfel dit schelden met bedaardheid; doch eindelijk stond hij met fierheid op, en zeide: *Het zijt niet dan lastarts, die zich durven verdorloven, soortgelijke gesprekken tegen Keizer Napoleon, in het bijzijn van een zijner Krijgslieden, te houden. Indien ik gensodaaks moet worden. Diergelijke schandtaat te hooren, daar ik toch in uwe magt ben, breng mij dan leyer om 't leven! Verscheldene andere Pruisische Officieren, daarbij tegenwoordig, sae-*

vers zonder verdiensten of eer, wilden de handen aan dien braven krijgsman leggen. Alléén, tegen zes of zeven, zou het er legte niet Rousfel uitgezien hebben, zoo niet een Russisch Officier, die toevallig 'er bij kwam, met den sabl in de vuist voor hem gesprongen were: *Hij is onze gevangene, (riep hij,) en niet de uwe. Hij heeft gelijk, en gij hebt lasthartig den grootsten Veldheer van Europa. Niet dan over mijn lijkzaam zult gij dien dapperen man bereiken.*

Over het algemeen, zoo zeer als de Fransche krijgsgévangenen de Russen prijzen, zoo zeer beklagen zij z'et over de Pruisen; vooral over den Generaal Ruchel, een Officier, zoo booshartig en snoevend, als dom en onbekwaam op het slagveld. Van alle de Pruisische Corpsen, die in den slag van Jena gedood hebben, heeft het zijne het minst dapper gevochten.

Bij onze komst te Koningsbergen hebben wij een Fransch Korp van de boeiens gevonden; daarna gew. rpa; om dat hij, de aanhangers van Ruchel kwaad van den Keizer hebbende hooren spreken, driftig geworden was, en verklaard had, zulks in zijne tegenwoordigheid niet te willen duldén.

De Generaal Victor, die in zijne post-châls door eene bende straat-roovers gevangen genomen was, heeft zich almede te beklagen over de behandeling, welke de Generaal Ruchel, die Gouverneur van Koningsbergen was, hem heeft doen ondervinden. Dit is ondertusschen die zelfde Ruchel, die, in den slag van Jena zwaar gekwetst, de verplichtende behandeling van de Franschen ondervond; die zelfde Ruchel, aan wien men zijne vrijheid liet, en dien men, in plaats van wachten, zoo als men had behooren te doen, wondheers toezond. Gelukkig is het getal der menschen, aan welken men zich besponwen moet weldaden bewezente hebben, niet groot. Wat ook de menschenhaters 'er van zeggen, onjuistheden en bozen vormen eene uitzondering op het menschedom.

PRUISSEN.

TILSITT den 19 Julij.

Het VREDES-TRAKTAAT, tusschen H. H. M. M. den Keizer der Franschen en den Koning van Pruisen, op den 9 dezer, alhier gesloten, is van den navolgenden inhoud:

TRAKTAAT VAN VREDE tusschen Zijne Majesteit den Keizer der Franschen, Koning, van Italiën

en Zijne Majesteit den Koning van Pruisen.

Z. M. de Keizer van Frankryk, Koning van Italiën, Beschermmer der Rijn-Confederatie, en Z. M. de Koning van Pruisen, bezielid door een gelijk verlangen om een eind te maken aan de vernietigen des Oorlogs, hebben, ten dezen einde, tot Gevolmagtigden benoemd, namelijk:

Z. M. de Keizer der Franschen, Koning van Italiën, Beschermmer der Rijn-Confederatie, den Heer Charles Maurice Talleyrand, Prins van Benevent, zijnen Groot-Kamerheer en Minister van Buitenlandsche Zaken, Groot-Kruis van het Legioen van Eer, Ridder der Pruisische Ordes van den Zwartén en den Rooden Adelaar, en van de St. Huberts Orde;

En Z. M. de Koning van Pruisen den Heer Veldmaarschalk Graaf van Kalkreuth, Ridder der Pruisische Ordes van den Zwartén en Rooden Adelaar, en den Heer Graaf van Goltz, zijnen Gehintraad, Buitengewonen Gezant en Gevolmagtigd Minister bij Z. M. den Keizer aller Rusken, Ridder der Pruisische Orde van den Rooden Adelaar.

Die, na uitwisseling hutoor wederzijdsche Volmagtigen, overaangekomen zijn omtrent de navolgende Artikelen:

Art. I. Van den dag af aan der uitwisseling van de Ratificatiën des tegenwoordigen Traktats, zal volkomes Vrede en Vriendschap tusschen Z. M. den Keizer der Franschen, Koning van Italiën, en Z. M. den Koning van Pruisen plaats hebben.

II. Het geslacht van het Hertogdom Magdenburg; 't welk op den regter oever der Elbe ligt;

De Prignitz-Mark, de Uker-Mark, de Middelen- en Nieuw-Mark van Brandenburg, met uitzondering van den Kathusker Krets in de Neier-Lausitz; het Hertogdom Pommeren;

Opper-Onder- en Nieuw-Sileziën, met het Graafschap Glatz;

Dat gedeelte van het distrikt Netze, 't welk ligt ten Noorden des dwags van Drielen naar Schneidemühl, en ten noorden eener linie, loopende van Schneidemühl over Waldau naar den Weixel, en zich uitbrekkende langs de grenzen van den Bromberger-Krets, Pomerellen; het Billaud Naget; het land op den regter oever van den Weixel en de Naget, ten westen van Oud-Pruisen, en ten noorden van de Kulmer Krets; En eindelijk het Koninkrijk Pruisen, zoo als het was op den 1 Januarij 1792, zullen aan Z. M. den Koning van Pruisen terug gegeven worden, zevens met de vestingen Spandau, Stettyn, Kustrin, Glogau, Breslau, Schweidnitz, Neisse, Brieg, Kofel en Glatz, en over het algemeen alle Vestingen, Stadellen, Kasteelen en Sterkten der bovengenoemde landen, in den toestand, waar in zich die Vestingen, Citadellen, Kasteelen, en Stadellen tegenwoordig bevinden.

De Stad en Vesting Graudentz, met de Dorpen Neudorf, Parschken en Swierkorzy, zullen desgelijks aan Z. M. den Koning van Pruisen terug gegeven worden.

III. Z. M. de Koning van Pruisen erkent Z. M. den Koning van Napels, *Joseph Napoleon*, en Z. M. den Koning van Holland, *Lodewyk Napoleon*.

IV. Z. M. de Koning van Pruisen erkent even zoo de Rhyjn-Confederatie, en den tegenwoordigen bezittings-staat der Souvereinen, die de zelve uitmaken, benevens de tijtels, welke vercheiseneen huurer, of door de Confederatie-Akte, of door de opgevolgde Toetredings-Verdragen, verkregen hebben.

Ook belooft Hoogst Z. M., de Souvereinen, die in het vervolg leden der voorn. Confederatie worden mogten, als mede de tijtels te eiken, welke zij door de Toetredings-Verdragen zullen bekomen.

V. Het tegenwoordig Vredes-Traktaat zal gemaekschappelijk gelden en van kracht zijn, voor Z. M. den Koning van Napels, *Joseph Napoleon*, voor Z. M. den Koning van Holland, *Lodewyk Napoleon*, en de met Z. M. den Keizer *Napoleon* geallieerde Souvereinen der Rhyjn-Confederatie.

VI. Z. M. de Koning van Pruisen erkent even zoo Z. Keizerl. Hoogheid, den Prins *Ferdine Napoleon*, als Koning van Westphalen.

VII. Z. M. de Koning van Pruisen staat, in volle regt van eigendom en souvereiniteit, af aan de Koningen, Groot-Hertogen, Hertogen en Vorsten, die door Z. M. den Keizer der Franschen, Koning van Italiën, aangewezen zullen worden, alle Hertogdommen, Markgraafschappen, Vorstendommen, Graafschappen en Heerlijkheden, en over het algemeen alle gebied of deelen van gebied, als ook alle Domeinen en alle grond-eigendommen, van welken aard ook, welke gezegd Z. M. de Koning van Pruisen, onder welken tijtel hoegenaamd, bij de uitbersting van den tegenwoordigen Oorlog, tusschen den Rhyjn en de Elbe bezat.

VIII. Het Koninkrijk Westphalen zal bestaan uit de Provinciën, door den Koning van Pruisen afgegaan, en uit andere Staten, die tegenwoordig in bezit Zijner M. den Keizer *Napoleon* zijn.

IX. De beschikkingen, welke Z. M. Keizer *Napoleon* over de landen, in de beide voorgaande Artikelen bedoeld, zal maken, en derzelver bezittinging door de Vorsten, ten wier behoefte die beschikking strekken zal, zullen volkomen op gelijke wijs door Z. M. den Koning van Pruisen erkend worden, als waren zij reeds in het tegenwoordig Traktaat vastgesteld en begrepen.

X. Z. M. de Koning van Pruisen doet afstand, voor zich, zijne erfgenamen en opvolgers, van alle werkelijke of toekomstige regten, welke hij zou mogen hebben, of voorwender:

1°. Op alle gebied, zonder uitzondering, tusschen den Rhyjn en de Elbe gelegen, en over het algemeen op al dat geen, welk in het 7 Artikel niet begrepen is.

2°. Op alle de bezittingen van Z. M. den Koning van Saxon en het Huis Anhalt, op den regter-oever der Elbe gelegen.

Daar tegen zullen alle werkelijke of toekomstige regten en aanspraken, van de tusschen den Rhyjn en Elbe gelegene Staten, op de bezittingen van Z. M. den Koning van Pruisen, zoo als zij volgens het tegenwoordig Traktaat bepaald zijn, voor eeuwig vernietigd zijn en blijven.

XI. Alle Onderhandelingen, Overeenkomsten, of Alliantie-Traktaten, die openlijk of in het geheim tusschen Pruisen en eenigen op den linker-oever der Elbe gelegen Staat gesloten, en door den tegenwoordigen Oorlog nog niet mogten verbroken zijn, zullen zonder werking blijven, en voor nul en van geener waarde beschouwd worden.

XII. Z. M. de Koning van Pruisen staat in vol eigendomsregt en souvereiniteit aan Z. M. den Koning van Saxon af, de Koubusker-Kreits, in den Neder-Lausnitz.

XIII. Z. M. de Koning van Pruisen ziet voor altijd af van het bezit van alle Provinciën, die als enkele bestanddeelen des Koninkrijks Polen, na den 1sten Januarij 1772, op verscheidene tijdstippen, onder Pruisens heerschappij gekomen zijn; met uitzondering van Ermeland en van het land in het Westen van Oud-Pruisen, in het Oosten van Pommeren en de Nieuwmark, in het Noorden van de Kulmer Kreits en een klein deel van den Weixel over Welkau zich op Schneidemühl uitstrekt, en langs de grenzen van de Bromberger-Kreits en den Landweg van Schneidemühl naar Djesen loopt; welke Provinciën, benevens de Stad en het Kasteel van Graudentz en de Dorpen Neudorf, Parschken en Swierkorzy, ook in het toekomstige, met alle regten van eigendom en souvereiniteit, door Z. M. den Koning van Pruisen zullen bezeten worden.

XIV. Z. M. de Koning van Pruisen doet tevens voor altijd afstand van het bezit der stad Dantzig.

XV. De Provinciën, van welken Z. M. de Koning van Pruisen in het 13de Artikel afstand doet, zullen, met uitzondering van het, in het 18de Artikel aangevoerd, grondgebied, met het regt van eigendom en souvereiniteit, door Z. M. den Koning van Saxon, onder den tijtel van Hertogdom van Warschau, worden bezeten, en naar een bestuur geregeerd worden, welke de vrijheden en privilegiën der volkeren dezes Hertogdoms verzekert, en met de rust der naburige Staten overeenkomt.

XVI. Om tusschen het Koninkrijk Saxon en het Hertogdom Warschau eene gemeenschap daartestellen, zal Z. M. den Koning van Saxon het vrij gebruik van eenen militairen weg door de Staten van Z. M. den Koning van Pruisen toestaan. Deze weg, het getal der troepen, welke op eemaal zullen kunnen doortrekken, en de rust-plaatsen, zullen bij eene bijzondere overeenkomst tusschen de beide Majesteiten en door bemiddeling van Frankryk worden vastgesteld.

XVII. De Scheepvaart op de rivier de Netz en het Bromberger Kanaal, van Driesen tot aan den Weixel en terug, zal vrij van alle tollén blijven.

XVIII. Om zoo veel mogelijk natuurlijke grenzen tusschen Rusland en het Hertogdom Warschau vaststellen, zal het grondgebied tusschen de tegenwoordige grenzen van Rusland, van de Pruiz tot aan den mond der Lasfua, en eene lijne, die van gezegden mond aanvangt, en langs den Dalweg van gezegde rivier, den Dalweg van de Bobra, tot aan haren mond, den Dalweg van de Narew, van derzelver mond af tot aan Suradz, de Lifa tot aan haren oorsprong bij het Dorp Mien, de bij gemeld Dorp ontspringende Olsierm van den Nurzeck, de Nurzeck zelve tot haren mond of Nurr, eindelijk langs den Dalweg van de Bug, de stroom opwaarts tot aan de tegenwoordige grenzen van Rusland voortlopende, ten eeuwig-tijde met het Russisch Rijk ingelijfd worden.

XIX. De Stad Dantzig, met een grondgebied van twee mijlen in den omtrek, wordt in hare vorige onafhankelijkheid, onder de bescherming van Z. M. den Koning van Pruisen, en van Z. M. den Koning van Saxon hersteld, om bestuurd te worden naar de Wetten, waarnaar zij bestuurd werd, toen zij ophield, haar eigen Heer te zijn.

XX. Noch Z. M. de Koning van Pruisen, noch Z. M. de Koning van Saxon, noch de Stad Dantzig, zullen door eenig hoegenaamd Verbod, of door eenige hee ook ingerigte Tollén, Regten, of Belastingen, aan de vrije Scheepvaart op den Weixel hindernis mogen toebrengen.

XXI. De Stad, Haven en het gebied van Dantzig zullen, gedurende den tegenwoordige Zee-Oorlog, voor den Handel en Scheepvaart der Engelschen gesloten zijn.

XXII. Geen persoon, van welken rang of stand ook, wiens woonplaats of eigendom in de Provinciën ligt, die eemaal tot het Koninkrijk Polen behoorden, en die bij voortdurend in het bezit des Konings van Pruisen blijven zullen, voors geen persoon, zijne woonplaats hebben in het Hertogdom Warschau, of in het met Rusland verëenigd gebied, en in Pruisen vaste goederen, renten, pensioenen, of eenige andere inkomsten bezittende, zal, noch wat zijn persoon, noch wat zijne goederen, renten, pensioenen en inkomsten betreft, noch met opzigt tot zijn rang of zijne waardigheden, op eenigerlei wijze, of wegens eenig deel, hetwelk hij in het politieke of militaire, aan de gebeurtenissen van den tegenwoordigen oorlog genomen heeft, vervolgd of voor den regter geroepen worden.

XXIII. Op gelijke wijze zal geen Persoon, geboren, wonende of gezeten in de landen, die den Koning van Pruisen reeds vóór den 1 Januarij 1772 toebehoorden, en aan denzelven thans, krachtens het hier voorgaande tweede Artikel, terug gegeven zullen worden, en in het bijzonder niemand der Berlyner Burger-Garde of Gendarmen, die de wapenen hebben opgevat, om de openbare veiligheid te handhaven, in zijn Persoon, Goederen, Reuten, pensioenen of Inkomsten, of eindelijk in zijnen stand of rang, noch aangerst, noch op eenige wijze, of wegens eenige soort van deelneming aan de gebeurtenissen des tegenwoordigen Oorlogs, vervolgd of voor den regter geroepen worden.

XXIV. De verplichtingen, schulden en verbintenissen, van welken aard ook, welke Z. M. de Koning van Pruisen vóór den tegenwoordigen Oorlog moge gemaakt of aangegaan hebben, als bezitter van de Landen, het Gebied, de Domeinen, Goederen en Inkomsten, welke gemeld Z. M. afstaat, of van welken hij, in het tegenwoordig Traktaat, afstand doet, zullen ten laste der nieuwe Bezitters komen, en door hen, zonder eenigerhande uitzondering, beperking of eenige voorbehouding, vervuld worden.

XXV. De fondsen en kapitaal, behoorende, of aan bijzondere personen, of aan openbare, godsdienstige, burgerlijke of militaire inrigtingen der Landen, welke Z. M. de Koning van Pruisen overdraagt, of van welken hij bij dit tegenwoordig Traktaat afstand doet, (het zij deze kapitalen in de Berlyner-Bank, of in de kas der Zeehandels Compagnie, of op eenige andere wijze in de Staten van Z. M. den Koning van Pruisen geplaatst zijn,) zullen noch verbeurd verklaard, noch op eenige andere wijze in beslag genomen worden; maar de eigenaars van gezegde fondsen en kapitalen zullen volkomen vrijheid hebben, om daar over te beschikken, en zullen voortgaan het genot en de interesfen daar van te trekken, het zij die vervallen zijn, of op de bepaalde termijnen der Contracten en Obligatiën nog vervallen moeten.

Hetzelfde zal in acht genomen worden met opzigt tot alle Fondsen en Kapitalen, die Onderdanen, of eenigerhande openbare inrigtingen der Pruisische Monarchie, in zoolange landen geplaatst hebben, welke Z. M. de Koning van Pruisen afstaat, of van welken hij bij het tegenwoordig Traktaat afstand doet.

XXVI. De Archiven, die de tijtels van Eigendom, Documenten, en in het algemeen, welke stukken en papieren ook, bevatten, die betrekking hebben tot de door Z. M. den Koning van Pruisen, bij het tegenwoordig Traktaat, afgestane of opgegevene Landen, Grondgebieden, Domeinen en Goederen, gelijk mede de Kaarten en Plannen der versterkte Steden, Vestingen, Steden en Forten, die in de genoemde Landen liggen, zullen door Commissarissen Zijner Hoogheit, binnen den tijd van drie maanden, te rekenen van de uitwisseling der Ratificatiën, overgemaakt worden; en wel:

Aan Commissarissen van Z. M. den Keizer *Napoleon*, ten opzichte der aan den linker-oever der Elbe afgestane Landen;

En aan Commissarissen van Z. M. den Keizer van Rusland, Z. M. den Koning van Saxon, en de Stad Dantzig, ten opzichte van alle de Landen, welke voorn. H. Majesteiten en de Stad Dantzig, ten gevolge van het tegenwoordig Traktaat, bezeten zullen.

XXVII. Tot aan den dag van de uitwisseling der Ratificatiën van het toekomstige finale Vredes-Traktaat tusschen Frankryk en Engeland, zullen alle de Landen onder de heerschappij van Z. M. den Koning van Pruisen, zonder uitzondering, voor den Handel en Scheepvaart der Engelschen gesloten zijn.

Er zal uit de Pruisische Havens geene verzending naar de Britsche Eilanden gedaan, nochte eenig uit Engeland of deszelfs Coloniën komend Schip in de genoemde Havens mogen worden toegelaten.

XXVIII. Er zal onmiddellijk eene overeenkomst ontworpen worden, ten einde al het geen te regelen, wat den aard en het tijdstip van de overgave der Plaatsen, welke aan Z. M. den Koning van Pruisen terug gegeven zullen worden, in de bijzonderheden des Burgerlijken- en Militairen-bestuurs der insgelijks wedergegeven Landen betreft.

XXIX. De Krijgsgevangenen, van de eene en andere zijde, zullen zonder uitwisseling en in massa, zoo spoedig mogelijk, teruggegeven worden.

XXX. Het tegenwoordig Traktaat wordt, door Z. M. den Keizer der Franschen, Koning van Italiën, en door Z. M. den Koning van Pruisen, geratificeerd, en de Ratificatiën zullen te Koningsbergen, binnen den tijd van zes dagen na de onderteekening, of zoo mogelijk vroeger, worden uitgewisseld.

Alous gedaan en geteekend te Tilsit, den 9 Julij 1807.
(L. S.) [geteekend,] CH. MARC. TALLEYRAND, Prins van Benevent.
(L. S.) [geteekend,] De Veldmarschalk Graaf VAN KALREUTH.
(L. S.) [geteekend,] AUGUST, Graaf VAN GOLTZ.
De Ratificatiën van dit tegenwoordig Traktaat zullen uitgewisseld worden te Koningsbergen, den 12 Julij 1807.